

okeанъ, а полъгато къмъ Балтийско море. (Тъзи възвищения на ю. се наричатъ Фиелди, по-насъверъ — Келени, а на съверъ — Лапландските планини. Най-високи сѫ Фиелдитѣ, около 2300 арш. а пакъ най-високий имъ върхъ Скагелстетиндъ има около 8000 ст. По климата Скандинавските планини дѣлятъ полуострова на двѣ части: въ западната частъ е морски, а въ источната — континенталенъ.

Напоявание. Скандинавските планини спиратъ юго-западните влажни вѣтрове, затова по-западните страни на този полуостровъ често се облива съ дъждъ. (Влажността, която донося юго-западниятъ вѣтъ, нито се испарява, защото на с. испарения ставатъ малко, нито се пакъ попива отъ земята, защото земята е повече гранитна: тя се събира на полуострова и замръзва на ледени полета или напълня ниските джлбоки мѣста. Отъ това въ цѣла Европа нѣма нигде такива широки ледени поляни, както тукъ; нигде мѣма толкова езера и рѣки, както тукъ; и нигде рѣките и езерата не сѫ толкова пълни съ вода, както тукъ.) Рѣките въ този полуостровъ не сѫ толкова плавателни: 1) защото течението имъ е бѣрзо, 2) защото иматъ много подводни камъни и прагове. По источният улей има рѣки и езера по добри; а по-западните долове (потоци) и водопади. По-забѣлѣжителни рѣки сѫ Торнео, която е прѣдѣлъ между Швеция и Русия, Далъ, най-голѣматата рѣка; Мотала, Гота и Гломенъ сѫ най-плавателни. По-забѣлѣжителни езера сѫ: Венеръ, Веттеръ и Меларъ. Първите двѣ сѫ скачени помежду си съ Гotsкий каналъ. Нѣмско море е скачено съ Балтийско по воденъ путь (каналъ) прѣзъ р. Гота и Тролгетский каналъ, който е направенъ за да се забикалятъ праговете на р. Гота.